

Beroep tegen schorsing en verlenging van schorsing

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief van 21 december 2000, bij de Commissie op dezelfde dag per fax binnengekomen, heeft appelland beroep aangetekend tegen het schorsingsbesluit van verweerster van 14 november 2000. Bij brief van 31 januari 2001 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

Onder verwijzing naar het beroepschrift van 21 december 2000 is appelland vervolgens in beroep gekomen tegen een schorsingsbesluit van verweerster van 14 december 2000. Bij brief van 31 januari 2001 heeft verweerster daartegen een verweerschrift ingediend. Alle door partijen ingediende stukken zijn voorzien van producties.

Op 21 februari 2001 heeft te Eindhoven ten overstaan van de Commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden van de genoemde beroepen. Beide partijen, alsmede haar gemachtigden, waren aanwezig. Verweerster was vertegenwoordigd door de heer, rector, en de heer, conrector. Beide gemachtigden hebben een pleitnota overgelegd.

II. DE FEITEN

Appelland is in dienst van verweerster als leraar lichamelijke oefening. Op de arbeidsovereenkomst is van toepassing de CAO-VO. Op vrijdag 10 november 2000 heeft appelland aan het einde van de gymles van klas HAVO-4 fysiek geweld gebruikt tegen een leerling van deze klas, nadat de leerling zich onheus had gedragen. Bij brief van 14 november 2000 heeft verweerster appelland geschorst voor de duur van 4 weken overeenkomstig artikel F9, 1^e lid van de toepasselijke CAO, nadat appelland in de gelegenheid was gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. In en rond die periode heeft verweerster van enkele docenten en leerlingen een schriftelijke verklaring omtrent het gebeurde verkregen. Appelland zelf heeft bij brief van 12 november 2000 zijn visie op het gebeurde gegeven, waarbij hij heeft gesteld dat hij het heel erg vervelend vindt wat er gebeurd is en waarin hij erkent dat hij "weer in de fout" is gegaan.

Bij brief van 16 november 2000 heeft verweerster aan appelland medegedeeld, dat zij voornemens is appelland te schorsen op grond van artikel F9, 2^e lid sub g van de CAO-VO. Op 1 december 2000 heeft naar aanleiding daarvan een verweergesprek plaatsgevonden als bedoeld in artikel F11 van de CAO-VO. Bij brief van 14 december 2000 heeft verweerster appelland geschorst op grond van laatstgenoemd artikel met ingang van 16 december 2000.

III. DE MOTIVERING

De Commissie acht het beroep tegen het schorsingsbesluit van 14 november 2000 ongegrond. Verweerster heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat zij allen die bij de zaak betrokken waren wenste te horen, waartoe eerst de rust in de school diende weder te keren en dat de aanwezigheid op school van appelland daarvoor niet bevorderlijk was. Deze motivering, weergegeven in de schorsingsbrief van 14 november 2000, kan het schorsingsbesluit alleszins dragen en sluit aan bij de schorsingsgrond als genoemd in artikel F9 sub 1 van de CAO-VO, te weten dat de schorsing gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is.

Dan het schorsingsbesluit van 14 december 2000. Dit besluit is gebaseerd op artikel F9, 2^e lid aanhef en sub g van de CAO-VO. Conform dit artikel kan schorsing plaatsvinden in (andere) gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste 3 maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1 (zijnde 4 weken).

Voor deze schorsing voert verweerster, blijkens het gestelde in haar pleitnota de navolgende gronden aan:

"Het tweede schorsingsbesluit is genomen, omdat het niet mogelijk bleek de rust in de school te laten terugkeren binnen vier weken. Op het moment dat het tweede schorsingsbesluit werd genomen was de rust nog zeker niet weergekeerd. Uit de gesprekken die met de leerlingen, de ouders van de leerlingen en de collega's zijn gevoerd, bleek dat terugkeer op korte termijn niet mogelijk zou zijn zonder dat de emoties weer zouden opblazen..... Het bevoegd gezag wilde voortzetting van de gelegenheid gebruik maken om in alle rust de zaken op een rijtje te zetten en zich te beraden over eventuele verdere stappen."

De Commissie is van oordeel, dat de hiervoor genoemde schorsingsgronden in de gegeven omstandigheden de redelijkheidstoets niet kunnen doorstaan. De enkele stelling dat uit de gesprekken die met de leerlingen etc. zijn gevoerd bleek dat de terugkeer op korte termijn niet mogelijk zou zijn zonder dat emoties weer zouden opblazen, levert een onvoldoende motivering van het

schorsingsbesluit op. Verweerster duidt immers niet nader aan, met wie in concreto de gesprekken zijn gevoerd, wat de inhoud van deze gesprekken was en waaruit in concreto bleek, dat terugkeer op korte termijn de emoties weer zouden doen oplaaien, terwijl ook niet blijkt op grond van welke feiten deze inschatting is gemaakt. Verweerster heeft terzake derhalve, kort gezegd, haar stellingen onvoldoende onderbouwd.

Ook de tweede door verweerster aangevoerde grond voor de schorsing acht de Commissie onvoldoende. Verweerster had in de dagen na de schorsing enkele schriftelijke verklaringen ontvangen, die weliswaar niet eenduidig waren, maar waar wel uit bleek dat fysiek geweld was uitgeoefend en dat appellant een fout had gemaakt, zoals hij zelf schriftelijk had erkend. Niet is gesteld of gebleken, dat nadien nog nadere schriftelijke verklaringen zijn gevraagd dan wel verkregen. Evenmin is gebleken, welk concreet nader onderzoek nadien nog is verricht. Niet valt derhalve in te zien, dat verweerster ten tijde van het tweede schorsingsbesluit in redelijkheid een (kennelijk nog zeer ruime) termijn nodig had om in alle rust zaken op een rijtje te zetten en zich te beraden over eventuele verdere stappen.

Het beroep tegen het tweede schorsingsbesluit is derhalve gegrond.

III. BESLISSING

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Rechtdoende,

Verklaart het beroep van appellant tegen het schorsingsbesluit van 14 november 2000 ongegrond.

Verklaart het beroep van appellant tegen het schorsingsbesluit van 14 december 2000 gegrond.

Aldus gedaan te Eindhoven op 21 februari 2001 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. A.F.M. Schrickx, mr. A.J.M. Hupperts en C.B.M. Evers, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.